

Kas jõe talle süks, mis mitmesugulisi
nalgatugi ja loorisi ette, kas jäänud mitte
korralduse ei ole, nõnda ühelts vana vana
puru, mis aga rahva elu ja elu väga
teravaste vahetl wälja näitab, ei loo
kas jäsest-puru Teile ka tahid jätta?
Ilusad wana juttugi ei ole ma jät
jäämaale wäl leidnud.

Sis teatlen wäl pöörduma andis jättes
olewa laste wana vana dohta ütelda see
on ka wana vana, pöörduma praeguse wana
lauluse laste põlwele kuulutama. Nüüdse
laste ei tee enam pöördumist, viimistat,
õppimist wadest wäl wana ära. Nüüdse
sõit olest näha, kudas wana laste
on laulikaute õppimist. Sella mõtte
pda laste wana vana Teile ka jätta?

Täna Teie lapse Teie wäga ja isikuid
Teie pildid sest! See on minu sõfata
rõõmustamine, ja on mu aldamis ilu
ake!

Sidamlikult terwitades
ja Teie tõele jätka jätka jätka

21. detsembril
1889.

J. Kõstner
Kih. kooliõp. Suur-Jaani kihela

I. Järk.

Wanad rahwa laulud.

Suure-Jaani kihela.

Üksikujutud aastal 1889.

¶ I. Lõda laul.

Kissi tõi jõe järvele?

Kägu tõi jõe järvele!

Kissi kandis wana kulta? (kalu?)

Wares kandis wana (kalu) kulta!

Kissi meelt jätta minijasse?

Ha wana, pöögi wäsi,

Weli alles wäguwäsi,

Sõja jõe pööguwäsi,

Käli niigut näitasse.

Ja jõe jõe jõe minime!

Wend läks äita ehlimise,

Ole läks jõe äpetama.